

Formanden: Det er ikke et parlamentarisk Udtryk.

H. P. Hansen (Randers Amt): Det er lidt vanskeligt at rette sig efter den højtærede Formand, thi hvad der tillades den ene Dag, forbydes den anden. Ordet „Miskmask“ om Lovforslag er under den stedfundne Behandling af Militærlovsforslagene brugt Gang paa Gang uden Paatale. Nu ved jeg ikke, om Militærlovene efter Formandens Opfattelse indtager en saa op-højet Stilling, at de rangerer højere end Lovforslaget om den offentlige Fred paa Kirkens Helligdage, men vi Medlemmer er jo noget ulykkeligt stillet, naar vi den ene Dag kan høre et bestemt Udtryk passere uden Paatale, medens det paatales en anden Dag; det gælder saaledes det af Statsministeren i sin Tid brugte Udtryk: Love, som ingen Djævel forstod, der den Gang passerede uden Paatale, medens det blev paataalt, da jeg om dette Lovforslag siden tillod mig at bruge det samme Udtryk. Vi er, som sagt, ulykkeligt stillet, naar vi ikke ved, hvad der bliver paatalet og hvad ikke, og ser, at der gøres Forskel i saa Henseende med Hensyn til det samme Udtryk under de forskellige Lovforslags Behandling. Jeg maa derfor bede den højtærede Formand undskylde, naar det har været mig noget vanskeligt at vide, hvad jeg maatte sige og hvad ikke, hvad der var parlamentarisk, og hvad der ikke var det. Jeg skal til enhver Tid villigt rette mig efter den højtærede Formands Henstillinger og Befalinger, men saa maa jeg ogsaa bede om at faa at vide, om der her er Forskel paa Kong Salomon og Jørgen Hattemager.

Formanden: Det Spørgsmaal bør det ærede Medlem ikke stille; han bør gaa ud fra som givet, at der ikke kan være Tale om noget saadant.

H. P. Hansen (Randers Amt): Ja, det er, som jeg sagde, noget vanskeligt at vide Besked. Jeg spørger altsaa den højtærede Justitsminister: Er et Fartøj, der i det daglige benyttes til Fiskeri, men som en Søndag tilfældigvis benyttes til Lystsejlad, et Fiskefartøj? Maa et saadant Skib, der til daglig benyttes til Fiskefartøj og altsaa ogsaa om Søndagen maa være

berettiget til at lægge ind og faa Proviant naar det benyttes til Lystsejlad, lægge ind f. Eks. i Korsør og faa Spiritus? Det var meget interessant at faa at vide.

Der er mange flere interessante Ting i dette Lovforslag, men det er jo ganske ugørligt at komme gennem dem alle. Jeg vender mig nu til § 2, hvis 1ste Stykke har følgende Ordlyd:

„Paa Folkekirkens Helligdage er det forbudt:

a. paa offentlige Beværtningssteder at afholde Sammenkomster eller Drikkelag, der medfører en saadan Støj, at omboende derved kan forulempes.“

Kan forulempes — maa jeg spørge den højtærede Justitsminister: Hvem skal dømme om, hvorvidt denne Støj kan forulempe, hvis en Mand paastaar, at han er blevet i højeste Grad forulempet af det Spektakel, der har været paa en Beværtning? Det støjende Drikkelag har f. Eks. fundet Sted i Beværtningshaven, og mellem denne og Naboens Have er der kun et Plankeværk eller en Tjørnehæk, og saa kommer denne Nabo og paastaar: Jeg er blevet forulempet; kan Dommeren saa skønne, at han ikke kan være blevet forulempet?

Saa kommer vi til § 2, 2det Stykke, hvor der tales om, at Justitsministeren kan tillade „Afholdelse af Eftermiddagsforestillinger af højere Art paa faste Teatre samt indendørs Koncerter af højere Art“. Hvad er „Koncerter af højere Art“? Jeg kunde meget vel tænke mig, at en Koncert, der af almindelige normale Mennesker antoges for at være en Koncert af en endog meget lav Art, af Dommeren betragtes som en Koncert af højere Art. Det kan maaske ogsaa komme til at stille sig saadan, at den, der har ladet afholde en højere Koncert med ministeriel Tilladelse, en Dag staar i Politiretten, og saa viser det sig, at Koncerten efter Dommerens Mening aldeles ikke har været af en højere Art, medens den efter Ministerens Mening, der forud har givet Tilladelse til den, anses for en Koncert af en maaske usædvanlig høj og kulturbringende Art.

Jeg skal tilstaa, at hvis det ærede Ting ikke — tilsyneladende i hvert Fald — havde saa god Tid i Dag, vilde jeg ikke have indladt mig paa at fremsætte disse Bemærkninger, som jeg